

סְעוּדָה שֶׁל אֲהָבָה

ספור מופלא על הרבי מגור, ה"אמרי אמת"
אדם שכל חייו היו מלאים באהבת ה' ואהבת ישראל.

הַמַּסָּע מִתְחִיל

לפני יותר ממאה שנה, אנשים נסעו ברכבת קיטור
ישנה שפעלה על פחם. "פוווו! טשו טשו!"
אל הרכבת עלה רבי אברהם מרדכי, ה"אוצמרי
אמת". גם אמו הצדקת ישבה בקרון אחר. הרבי
הודה לה' על הדרך ועלה בשמחה.

תורה בדרך

הרכבת יצאה לדרך – בום-טראח,
בום-טראח.

הרבי לא בזבז אפילו רגע אחד!
הוא פתח ספר קדוש ולמד תורה
מתוך אהבת ה' עצומה ודבקות
בבורא.

לְסַעַד לְנֶשֶׁם שְׂמִימִים

כִּדֵּי נְשִׁימָה לֹו כֹוֶחַ לְעֵבִיד אֶת ה',
הַרְבֵּי רָצָה לְאָכֹל.

הוּא נָטַל אֶת יָדָיו הַטְּהוֹרוֹת בְּקִדְּשָׁה:

1 נְשִׁלוֹשׁ פְּעָמִים עַל יָמִין

2 נְשִׁלוֹשׁ פְּעָמִים עַל שְׂמָאל

וַיְבָרֶךְ לָהּ בְּכוּנָה עֲצוּמָה.

הוֹדִיָּה עַל כָּל פֶּרוֹר

הַרְבֵּי אָכַל בְּנֶחֱת וְאֶהְבָּה.

בְּכָל בַּיִם שֶׁהַכֶּנִּים לָפִיו, הוּא
חָשַׁב עַל הַנֶּשֶׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁבָּרָא
אֶת הַחֲטָה, וְהוֹדָה לוֹ עַל הַמָּזוֹן
הַטָּעִים וְהַמִּזִּין שֶׁנָּתַן לָנוּ.

בְּרַכַּת הַמָּזוֹן

הָרַבִּי הֶרְגִישׁ שָׂבַע לַחֲלוּטִין. לֹא
הָיָה לוֹ מָקוֹם אֲפִילוֹ לְעוֹד בֵּיס אֶחָד!

הוא בִּרְדָּה 'בְּרַכַּת הַמָּזוֹן' בְּשִׁמְחָה
וְהוֹדָה לֵה' הִזָּן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
בְּטוֹבוֹ וּבְחֶסֶדוֹ הַגָּדוֹל.

אורחת מפתיעה!

פתאום דלת הקרון נפתחה
בחריקה קלה.

בפתח עמדה... אמו הצדקת של
הרבי! רחמי ה' שלחו אותה לבד"ק
מה שלום בנה האהוב.

אָמוּ הַבִּיטָה בּוּ בְדֹאגָה וְאַמְרָה
בְּרִכּוֹת:
"אַבְרָהָם מְרִדְכִי יִקְיִרִי, הַנְּסִיעָה
עוֹד אֲרַכָּה וְאַתָּה וְדַאי רָעֵב.
טִלָּה יָדַיִם וְתֹאכַל מִעֵט לָחֶם כְּדִי
לְשַׂתְּחַזֵּק."

הַהֶתֶּלֶבֶטוֹת

מָה עוֹשִׂים?

- הָרִי הָרַבִּי בְּדִיוק סִימָּה לֶאֱכֹל וּלְבָרֵךְ!
הוא מֵלֵא עַד אָפֶס מָקוֹם.
- לְרַגֵּעַ חֹשֵׁב לְהַגִּיד: "תּוֹדָה אֲמָא, אֲבִל
כָּבֵר אֲכַלְתִּי."
- אוֹלָם מִיָּד עָצַר אֶת עֲצָמוֹ: הָרִי זֶה
יַעֲצִיב אוֹתָהּ!

הַחֲלָטָה לְנֶשֶׁם נִשְׁמַיִם

"לא!" הַחֲלִיט הַרְבֵּי מִיָּד.
"אִמָּא טַרְחָה וְהִבִּיָּאָה לִּי אֶכֶל
מִתּוֹךְ אֲהָבָה. אֲנִי בַחַיִּים לֹא
אֶגָּרֵם לָהּ אֶפִּילּוּ צֵעַר קָטָן רַק
בְּגִלָּל נִשְׁכָּר שְׂבַעְתִּי. מִצּוֹת
כְּבוֹד מָה' קוֹדֶמֶת לְנוֹחוֹת נִשְׁלִי
נִשְׁלִי!"

נְטִילַת יָדַיִם הַשְּׁנִיָּיה

בְּלִי לֹאמַר מֶלֶךְ אַחַת שְׁלִפְנֵי
רִגַע סֵיִם, קָם הָרַבִּי בְּזָרִיזוֹת
וּבְחִיּוֹךְ רָחֵב,
לָקַח אֶת סֶפֶל הַמַּיִם...
וְנָטַל יָדָיִם בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה מִתּוֹךְ
מִתּוֹךְ שִׁמְחָה שֶׁל מִצְוָה!

הַאֲרוּחָה שֶׁל הַנֶּשְׁמָה

הוא אֶכַל סְעוּדָה שְׁנִיָּה שְׁלֵמָה!
לֹא מִתּוֹךְ רָעֵב שֶׁל הַבֶּטֶן, אֲלָא
מִתּוֹךְ רָעֵב לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן
רְצוֹן ה' – מִצְוֹת כְּבוֹד אִים.
זוֹ הִיְתָה הַסְּעוּדָה הַכִּי טְעִימָה
וּמִתּוֹקָה בְּעוֹלָם!

לב רגוע ושמח

אמו חזרה לקרון שלה
שמחה ורגועה שבנה שבע.

היא אפילו לא ידעה איזו
הקרבה מפלאת עשה עכשו
הבן הקדוש שלה כדי לשמח
אותה ואת אביו שבשמים.

סוד שתי הסעודות – מה ההבדל? ⚖

סעודה שנייה

- מאמץ עבור הנשמה!
- לותר על הנות שלי רק כדי שאמא לא תצטער. כך אוהבים את ה' באמת!

סעודה ראשונה

- אכילה כדי שיהיה כח לגוף.
- המטרה: ללמד תורה ולהתפלל לה'.

וְאַתֶּם... מָחָר בַּבֶּקֶר? (הַתּוֹר שְׁלָנוּ!)

**כשאמא שואלת 'קח סודר, קר' ואתם
מזיעים, או אבא בודק אם הכנסתם
מחברת (וכבר הכנסתם)...**

✗ אל תגידו בכעס: "אני יודע! כבר עשיתי!"

**✓ תזכרו את ה'אמרי אמת'. תחיכו ותגידו:
"תודה שאתם אוהבים אותי ודואגים לי!"**

זה מאיר את הבית ועושה נחת משלמת לה!"